

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ecloga V. Coryle.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

ECLOGA V. CORYLE.

Coryle transformata, & amor vincit.

Ad Actium Syncerum Sanna Zarium.

Anc Acti (neq; enim patula solū Aescalus umbra
Grata placet) Corylum tue are, nec Arbutus una

Carminē notā dei est, Pāna aut tegit una carentem,
Aestibus in medijs somnos suadente cicada.
Verum etiam & Corylus nostris est cognita silvis,
Nec tantum Meliscus eam, aut tantum una Patulus
Ornarunt calamus, caesoq; in cortice uersu.
Cum questu commota, grauiq; excita querela
Vertice decideret frondes, & corde sub imo
Redderet heu heu, sed singultibus interrupta
Plena nequit rauca iam uox erumpere ad auras.
Sibilat ipsa tamen, Vidi tua funera coniux,
Atq; illa, Ah moriens morientem Ariadna relinquit.
Nam iaculo quondam, choreisq; insignis, acuq;
Præstabat Coryle, nympharum haud ultima forma.
Sed quo non penetrat linor? dum fessa lauaret
Ad fontem, dum membra fouet Sebethide in unda,
Vertit eam cantu in stirpem Circeis Abelle,
Ac densis circum ramis, & cortice sepsit.
Illa nouo latitans sub stipite, fleuit, & ipsos
Ah miseram, audita est poenam deponere diuos.
Sic olim puer audieram, dum cantat Amulcon

ECLOGA.V.

Ad choreas, nitet alba seni coma, deq; gulo
 Cauda lupi, & furuis horrent umbracula arris.
 Tityrus hunc docuit, sub quo caua fistula primum
 Montibus his numeros deduxit, & antra canore
 Impleuit, Corydona quis aut non nouit Alexin,
 Pastorum aut musam Damoris, & Alphefibœi?
 Inde alij. in primis bifori Corylenus auena
 Sæuum arcu, cassumq; oculis, & pectore amorem
 Obrectare ausus, & amaro incessere tantu.
 Quod facie minium referens, quod flauus & albo
 Pectore, proceros quod late effusus in artus
 Deperit Aridiam, cui sit breue corpus, & ater
 Inficiat liuor nigras cum pectore mammas,
 Torpescantq; oculi, albescant & tempora canis.
 Assiduus tamen in siluis, ad flumina clamet,
 Aridia o' mihi cara ades, & simul oscula iunge.
 En primas tibi castaneas, prima arbuta seruo.
 Aridiam sola referunt, sed inaniter auræ.
 Non igitur tantum Meliseus, & una Patalcis,
 Verum hederæ præcincta, uirenti & tempora myrto,
 Ac molli calamos arcum complexa labello
 Antiniana suos longum est conquesta dolores
 Ad Corylum. hæc solitas lacrimoso murmure uoces
 Frondibus instrepere, ac rupto de cortice uisa est
 Et questus repetisse, grauem & gemnasse querelam.
 Ut nuper, cum exutum armis, uinctumq; referret
 Immitem Veneris puerum, solaq; sub umbra
 Desertum, ac tacitas furtim effugisse Napæas.
 Inuidia heu tantum potuit, uisq; essera amandæ
 Victa metu, alteriusq; tori suspecta libido.

Certabant una genitrix face, natus & arcu,
 Ille ferire homines, urere at illa deas.
 Par erat hinc hominum genus, par inde deorum,
 Atq; hinc, atq; illinc par quoq; vulgus erat.
 Ridebat genitrix, rubuit puer. ille pharetram
 Excutit, accenso hæc concutit igne facem.
 Tum simul una duas inuoluit flamma Napæas.
 Clamarunt, uno lædimur igne duæ.
 Pastores una tris vulnerat ille sagitta.
 Vulnere tres uno congenuere pares.
 Fassa est se victam risu dea, terq; per ora
 Perq; genas nato basia anhelæ dedit.
 Prima rosas oluere Paphi, Gnidiæ altera nardum,
 Tertia Amaracinas uisa referre comas.
 Collocat hinc gremio fessum, lenemq; quietem
 Inuitat blando nœnia grata sono.
 Rorarat teneros artus sopor, & tamen ipse
 Articulos tanquam spicula tractet, agit.
 Mox viola super instratum, molliq; ligustro
 Ponit ad argutæ fluxile murmur aquæ.
 Commendatq; suæ Sebethidi, moxq; sub ipsum
 Tecta nemus, longe deuia rura petit.
 Diuersasq; legens non uno è gramine flores
 Nunc sibi, nunc puero ferta nouella parat.
 Nec non & Charites, studio mulcente laborem,
 Effundunt teneros prata per uda modos.
 Admouet interea pueri Sebethis ad ora
 Ora sua, & sensus inficit inde suos.
 Illicet huic tacitum serpit per membra uenenum,
 Sentit & afflatus corde dolente nouos.

ECLOGA.V.

Deliolum tunc moesta petit, soloq; sub antro
 Conqueritur, flammis nec capit ipsa suas.
 Parue amor, heu deserte amor, heu puer une sub um-
 Nec comes, aut custos, non tibi mater adest. (bra,
 Fraudes, insidiæq; assunt. male credite siluis,
 Ah sopor, ah tanto conscia ripa dolo.
 Hinc Nemesis ruit, inde comis effusa Corinna,
 Lesbia at hac, illa Cynthia parte uolat.
 Corripit hæc arcus, suspectas illa sagittas,
 Et iacit in medios noxia tela rubos.
 Illa manus iunco religit, simul altera uittis
 Obstrinxitq; oculos, oculuiq; genas.
 Mox lætæ spolys redeunt, gratantur euntes,
 Quod sit riualem nulla habitura suam,
 Quod nullæ inuidiæ posthac in amore futuræ,
 Quodq; sit & certum quæq; habitura torum.
 Sitq; etiam nullos tandem sensura dolores,
 Dum noua mutata sorte in amore rota est.
 Unus amor, sua cuiq; fides. mala philtrea ualento.
 Nil puer hic, quo nos ludere possit, habet.
 At puer ut somno excitus noua uincula sensit,
 Atq; oculos uitta præpediente tegi,
 Fletq; simul, clamatq; simul, properate sorores,
 Demte texta oculis, soluite uincula manu.
 Heu mater cui me liquisti, credula mater.
 Me uiolæ, aut sertis post habuisse potes?
 Ingratæ Charites, somne insidiose, nemusq;,
 Et tela, & pharetræ num periere meæ?
 Pastores, genus infidum, infidæq; Napææ
 Reddite nunc arcus, reddite tela mihi.

H. 2

Quod si quæ uobis iam sint nocitura, timetis,
 Reddite quæ saltem sint nocitura deis.
 Talia per lacrimas iterat puer. Ecce per hortos
 Motz quidem questu pulchra Ariadna uenit.
 • Qualis quæ fraudem metuat, quæ ferre dolenti
 Quærat opem. sit opem poscere dignus amor.
 Ut dextram explicuit, mater mea dixit, & illam
 Inijcit in teneros, pectora blanda, sinus.
 Ut matrem suasere sinus, surrisit, & inter
 Verba iacit blandis oscula blanda sonis.
 Mutua uirgo refert, suasere quoq; oscula matrem,
 Dulcèq; nescio quid oscula amoris habent.
 At postquam emicere oculi, & fax illa resulsit,
 Visus amor certe est, qui fuit ante puer.
 Visa sua & puero mater. sic pectora suadent,
 Oraq; ni nœuus prima labella notet.
 Sed tamen ingemnat, mater da spicula, mater
 Redde arcum, ac pharetram, telaq; redde mihi.
 Ecce autem geminæ per murmura nota columbæ
 Ostendunt arcus, atq; ubi tela latent.
 Eruiit illa arcus, & sentibus abdita tela.
 Obducunt spinas qua tetigere rubi.
 Tum puerum acingit pharetra, pharetræq; sagittas
 Indidit, ipsa sua disposuitq; manu.
 Ridet amor, gaudetq; arcus tractare, sinuq;
 Virginis è tenero uulnera sueta parat.
 Ore puer, sed fraude senex, atq; arte magister,
 Trux dis, trux homini, irux quoq; & ipse feris.
 Mox collo implicatus nymphæ, puerilia iungit
 Oscula, & alternos prouocat ore iocos.

ECLOGA.V.

Paulatimq; dolos meditans inspirat amicum
 Virus, & a' tacitis insicit ossa notis.
 Nec tua non nostræ uersabunt pectora curæ,
 Quiq; sinu teneor, corde fouebor amor.
 Nec uates deerit, qui te quoq; cantet, & illi
 Ipse adero, ipsa tibi grata futura parens.
 Hæc ait, & nitidis cælo se sustulit alis.
 Qua uolat, auratæ signa dedere comæ.
 Ad matrem properat, nam uidit ab aere matrem.
 Excipitur roseo matris ab ore suæ.
 Quæ postquam pueri casus, & uincula nouit.
 Deterfit lacrimis quæq; fuere notæ,
 Et solata simul, simul & miserata, papillas
 Obtulit. admouit labra, manusq; puer.
 Deq; sinu fluxere auræ, fluxere fauoni,
 Atq; Arabum affiatu prata oluere nemus.
 Hæc postq; Antiniana, nouum Coryleta dederunt
 Cum plausu gemitum, ac ueterè indoluere querelam.
 Illa iterum solata, quid o' mœstissima dixit
 Nûc Corylus Coryle, sors hæc tua nûc quoq; multis
 Inuidiæ est. lacrimæ flores, suspiria fructus
 Dant tua. non paucis liuor quoq; profuit, & te
 Inuidia extollet, parietq; iniuria famam.